

NÚM. 67 • ANY XVII • ABRIL 2001

Butlletí dels Luïsos

**CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA**

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail: info@lluïsoshorta.org

<http://www lluïsoshorta.org>

135È ANIVERSARI

Sopar de la fam

El dia 16 de març d'aquest 2001, uns quants socis ens vàrem reunir per a fer un sopar d'amics i recaptar diners per a la Campanya de la Fam. Vàrem lliurar a la Parròquia de Sant Joan d'Horta la quantitat de 29.000 pessetes.

Aquí teniu uns quants dels components del grup. *(Foto Dora Serra.)*

Sumari d'aquest BUTLLETÍ núm. 67, d'abril del 2001

02. Beneficiència. Sopar de la fam.	17. Vocalia de dones. Dia internacional de la dona.
03. Consiliari. Com a casa / Concurs de portades del BUTLLETÍ.	18. Fotografia. Horta durant el segle XX.
04. Junta directiva. Activitats 2000.	19. Excursionisme. Excursió a Siurana i calçotada a Valls.
06. Vocalia d'Animació Infantil. Teatre, pallassos, concurs de dibuix.	19. Tennis de taula. Resultats pocs brillants.
08. Dones i església. Un manifest.	20. Raconet infantil. Anagrames, xarades, enigmes...
09. Necrològiques. Adéu, Martinet / I... adéu, Quimeta.	21. El soci escriu: Una carta / Semàfor detector de faltes d'ortografia.
12. Entrevista. Joan Homar i Toboso.	23. Socis. Un soci prevere un xic llunyà.
15. Teatre. El tragaluz.	24. Concurs "Un racó dels Lluïsos".
16. Escacs. El grup d'escacs Peona i Peó.	

Com a casa

Aquesta és la sensació que he tingut quan he començat a participar en les reunions de la Junta del Centre Parroquial d'Horta amb el paper de consiliari que em van oferir ara fa uns mesos.

He viscut i visc com un retrobament natural i familiar el nou contacte amb una entitat i unes persones que estan tan profundament arrelades a la vida col·lectiva del meu barri i la meua parròquia d'infància i adolescència. Així ho vaig manifestar el primer dia, tot constatant el nou estil que els canvis en les circumstàncies culturals, socials i religioses han sabut imprimir els dirigents a la marxa del Centre pel que fa als objectius, al tarannà i als mitjans.

Tot i conservant el seu caràcter propi, que li ve dels seus ja llunyans orígens —no en va estem celebrant el 135è aniversari de la fundació— veig el Centre molt més integrat al teixit de la vida associativa, no en un pla de competència sinó d'igualtat, accentuant l'aspecte de *servei* a les necessitats culturals, recreatives, esportives i formatives de les persones —infants, joves i adults— del nostre barri.

Crec que aquest és el bon camí. El camí del *servei desinteressat i gratuït*. Hem de dir NO a la recerca de protagonismes i privilegis; NO a la "utilització" i "instrumentalització" de les persones amb finalitats proselitistes; NO a la creació d'espais pretesament "protegits i incontaminats".

Però hem de dir SÍ a la valoració sincera de tot allò que és humà; SÍ al respecte a les persones; SÍ a la tolerància activa que fomenta la convivència enriquidora i contribueix a la creació d'una societat més lliure i democràtica, i no impositiva i uniformadora.

Crec sincerament que és aquest l'esperit i l'estil que justifica i dóna sentit al nostre Centre, i que li reclama avui la seva identitat cristiana.

Mateu Terrats i Oliver, Consiliari

CONCURS DE PORTADES DEL BUTLLETÍ

Com a commemoració del 135è aniversari de la fundació dels Lluïsos, us convidem a participar en el concurs de dibuixos destinats a il·lustrar les portades d'aquest BUTLLETÍ.

Els dibuixos han de ser quadrats (20 x 20 cm) o apaïssats (20 cm d'amplada x 15 cm d'altura), en blanc i negre.

Hi haurà tres categories:

1a — Portada del BUTLLETÍ d'abril — Grup infantil, fins a 12 anys. (*Ja ha estat escollit.*)

2a — Portada del BUTLLETÍ de juliol — Grup de joves, de 13 a 21 anys. (Entrega de dibuixos, a Secretaria, fins al 21/6/2001.)

3a — Portada del BUTLLETÍ d'octubre — Grup d'adults, a partir dels 22 anys. (Entrega de dibuixos, a Secretaria, fins al 15/9/2001.)

El premi serà la publicació dels dibuixos guanyadors. (*Vegeu la portada d'aquest número.*)

Activitats de l'any 2000

Resum de l'Assemblea de socis del 2 de març del 2001

Durant l'any 2000 la Junta dels Lluïsos va gestionar les activitats del Centre procurant mantenir l'esperit de convivència de sempre i l'esperit que el caracteritza.

L'època que vivim és molt diferent de la que fa 135 anys presidia la vida de la societat en general i del barri en particular. Les coses han canviat molt. Intentem adaptar-nos a les noves tendències, procurant, unes vegades amb encert i altres no tant, no perdre de vista el rumb inicial, pensant que som una Entitat confessional oberta a tothom, especialment als socis i al barri d'Horta.

Creiem que es podem fer més coses per als Lluïsos, fomentant i insistint en la plena participació als actes i activitats institucionals que donen vida al Centre Parròquial. Cal que els socis aportin saba nova, noves iniciatives o, si més no, suport a les de la Junta, per fer dels Lluïsos un lloc ple de vida corporativa. I més **engany, que arribem al 135è aniversari de la casa**, cosa que celebrarem amb un seguit d'actes en què esperem la participació de tots.

Hem de fer que els Lluïsos d'Horta siguin un lloc de referència, pel que hem estat, pel que som i, sobretot, pel que volem ser i transmetre als altres la convivència, la participació, la solidaritat i la presència, amb un estil propi, senzill i plaer, no exclouent els altres, però sense perdre la nostra identitat.

Creiem que, en general, és satisfactòria la tasca duta a terme durant l'any 2000. Totes les seccions tingueren un bon nivell de participació.

La secció d'**Animació Infantil** i la de **Cinema** van endavant, a bon ritme, fent

que els més petits s'ho passin bé i siguin el planter de futurs socis.

Les seccions de **Tennis Taula** i d'**Escacs** van participar en els corresponents tornejos i deixant en bon lloc el nom dels Lluïsos.

Les seccions de **Teatre** s'afiancen dintre de la casa i del barri. Actualment formen part de la Coordinadora de Teatre del districte.

L'Esbart, encara de moment sense el Cos de Dansa, continua la tasca de difondre el nostre folklore, participant en actuacions i festivals fins a l'estranger.

Les **Manualitats** destaquen per quantitat d'activitats i qualitat de la seva tasca.

Les **Excursions** no paren, organitzant sortides cada cop més interessants.

No cal que parlem del **Grup Fotogràfic**, que també ens presenta amb freqüència exposicions de gran qualitat així com concursos socials i nacionals que tenen cada cop un índex més alt de participació.

El **Bar**, lloc de reunió i trobada de molts socis, que acull, a més dels socis, a tot aquell que, sobretot en dies de partit televisiu de futbol, vol compartir una estona amb els amics.

Els Lluïsos va ser punt de recollida d'aliments per a la campanya de Nadal que organitza la Parròquia, la campanya de la Fam, per al Sàhara, per a la Marató de TV3, deixant els locals a la Associació de Veïns per a actes puntuals com el túnel d'Horta, etc.

Es va fer una festa dedicada a la germana, per iniciativa de la Parròquia, amb col·laboració de la Coordinadora d'Entitats.

També es va donar acolliment a un grup de joves en la trobada de Joves Cristians de Taizé.

Per Nadal es va fer, amb participació de diferents seccions i socis, el Caga Tió i els Pastores, que enguany van ser una mica diferents, recordant una "mica" altres temps. Més complets i festius i molt participatius, car hi estaven representades

totes les generacions actuals dels socis

En general, gairebé totes les seccions van tenir el seu moment important dins de l'any i d'això se n'ha fet ressò aquest BUTLLETÍ trimestral. (Però en les seves pàgines hi trobem a faltar més col·laboracions sobre l'activitat de les seccions: què fan, què han fet, què opinen, què proposen.)

El Centre també va col·laborar amb la Coordinadora d'Entitats d'Horta: en la Festa Major, l'obra de teatre de cada any, la cavalcada de reis, la rua de carnestoltes, actes cívics en favor d'altres pobles... També es va participar en la Mostra d'Entitats, etc.

Per les festes de Sant Lluís, a més de la ballada de sardanes a la plaça Eivissa, es va fer un Dinar de Germanor bastant concorregut, però *hi vam trobar a faltar gent... sobretot, jovent*. I a continuació es va posar en escena l'obra de teatre *La revetlla*, inspirada en les que es feien abans, en la qual van participar un bon nombre de socis tant grans com petits.

Com va sent costum, els Lluïsos van sortir al carrer, per Sant Lluís i la Festa Major fent i col·laborant en activitats dedicades sobretot als més menuts.

Com heu pogut observar, s'han anat fent millores en la casa, és evident que no totes les que voldríem, però sí les més imprescindibles i de manteniment.

Per Sant Lluís es va estrenar el nou teló de la boca de l'escenari, i les cortines negres, també es van instal·lar al vestíbul i les portes d'accés o d'emergència metàl·liques amb tanca antipànic, es va pintar i adecentar el vestíbul i l'escala, també la sala de juntes.

S'han canviat els interruptors generals de l'electricitat ja que els anteriors estaven en molt mal estat. S'han posat nous pals per les banderes, substituint la que hi havia a dalt de tot i que donen més relleu a la façana.

En la porta principal s'ha instal·lat un motor elèctric en la persiana enrollable metàl·lica fent-la més segura i facilitant la

seva maniobrabilitat.

A fi de tenir un millor servei de neteja, s'ha contractat una empresa que s'encarrega de fer-ho, procurant d'aquesta forma que la casa estigui més presentable. Sobretot les dependències que es fan servir més com poden ser el lavabos o l'entrada.

Aquests són, a grans trets, les millores i manteniment de la casa. Però tenim *un rept per enguany i és canviar les butaques de la platea del teatre*. Les actuals són aprofitades d'una altra sala i és evident que entre el canvi, els anys que ja tenien i el tracte que reben, no estan en les millors condicions per donar servei a la casa i a la gran quantitat de col·legis, grups, etc., que ens visiten.

Estem pendents del pressupost. Esperem que amb l'ajut sol·licitat a les institucions, als recursos propis i ajudes donatius, etc., puguem satisfer aquest desig i estrenar-les aviat.

Ja sabeu que tenim Consiliari nou. Es tracta de **Mn. Mateu Terrats**, una figura important dintre dels Lluïsos. Esperem d'ell que la seva bonhomia i experiència, tan dintre del seu Ministeri com de l'Entitat i el barri ens doni a tots una guia per la tasca de viure cada dia com membres del Centre Parroquial.

I la **Montse Coma** és la nova Tresorera, en substitució d'en Josep Forn. Tots la coneixeu; sabeu de la seva seriositat i de la seva joventut, cosa que representa saba nova per a la junta i també una nova manera de veure les coses i els números. Tot això és important

Des d'aquí volem tenir un record per al germà Antoni Palom, antic consiliari, i també un record molt especial per en Josep Forn, una figura important dintre de la vida dels Lluïsos durant molts anys. A tots dos, el nostre més profund agraïment per la tasca feta per al bé del Centre Parroquial.

Es van modificar les **quotes anuals**, proporcionades a les edats de tots, independentment del que s'aporta a la secció corresponent. Penseu que el que es co-

bra de quotes no arriba a la meitat de la quantitat necessària per al manteniment del Centre.

Això és, a grans pinzellades, el que s'ha fet darrerament per al funcionament del Centre Parroquial d'Horta. Sabem que s'haurien pogut fer altres coses, potser més importants a judici d'alguns, però les nostres possibilitats físiques i econòmiques ens han permès fer justament aquestes en benefici del Lluísos.

Aprofitem l'ocasió per donar-vos les gràcies a tots els que participeu en les activitats i que sou els que doneu vida al Centre Parroquial. La col·laboració de tots és molt important per al bon funcionament de la casa; per tant, us encoratgem a tots perquè continueu amb aquesta participació i que entre tots fem dels Lluísos una entitat viva.

La Junta Directiva

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL.

28/01/01.

Teatre: La Ventafocs

Dit i fet camarades, si vàrem acabar l'últim BUTLLETÍ desitjant que en les actuacions de Titelles, Pallassos i Teatre infantil que duem a terme als nostres Lluísos tinguessin èxit, avui ja ho podem dir. La primera actuació del segle XXI ha estat un èxit clamorós de públic, ple fins la bandera, 396 entrades venudes.

Aquesta vegada, la companyia escol·lida, ha estat la Catacrac Teatre, que ens han interpretat magistralment el famós conte de la Ventafocs. A l'hora i amb els col·laboradors habituals al peu del canó, obrim les portes dels Lluísos. En Frederic i els seus, aprofiten per esmorzar una mica, cap a les onze del matí, com sempre, comencen les primeres cues per demanar entrades. El temps va passant, obrim la sala i la gent comença a entrar ordenadament. En Jesús no para de trencar entrades, quina mania! Al cap de poc, obrim les portes de l'amfiteatre, fins a

omplir-lo de gom a gom. Amb la sala plena, iniciem l'obra.

El públic, gaudeix amb l'espectacle, les cançons són enganxoses i els acudits fan riure tothom. L'escenografia és magnífica i el decorat està molt ben treballat, realment s'hi han lluitat. Al cap d'una hora arriba el final de l'espectacle, el Príncep troba a la Ventafocs i la sabata de cristall i malgrat els esforços de les dues germanastres la història acaba bé. Un cop buida la sala, procedim a recollir i fem un petit vermut al cafè.

Pere Solé i Serra,
Vocal d'Animació Infantil

Pallassos 3/4 de 15 **Diumenge 25 febrer 2001**

Són les deu del matí, i igual que l'any passat, pel mes de febrer hem organitzat una sessió de pallassos. La Montse i en Toni, dels Pallassos 3/4 de 15, ja fa estona que han arribat. En Francesc els ha rebut i es preparen per a l'espectacle. La Núria, l'Anna, la Mercè i jo estem preparant les taules per vendre les entrades. Com sempre, en Toni i en Xavier estan per ajudar-nos. Aquest cop en Pere ens ha fet el salt: està malalt. Avui fem dues sessions i per això hem començat tan aviat. A poc a poc arriben els més matiners i la sala es va omplint.

Comença l'espectacle, la sala és mig plena, primer la Montse i en Toni ens ofereixen un espectacle de titelles amb un capità peculiar. A poc a poc el públic va engrescant fins arribar als pallassos, i, finalment, acabem, sense adonar-nos tots aixecats ballant i cantant al voltant de la taula. Ja ha passat més d'una hora i s'acaba l'espectacle. Els pallassos surten a acomiadar-se, regalen a tothom un calendari molt pràctic com a record. La sala en cinc minuts es buida.

A fora hi ha molta activitat, els pallassos han posat a la venda compactes i cassettes amb la música de l'actuació. Ja en tenen dos d'editats. Nosaltres repartim a tots els assistents propaganda per

al proper espectacle que farem el 18 de març i ja hi ha cua per comprar les entrades per la propera sessió. Revisem la sala, ho preparem tot, i tornem a començar, la sala torna a estar mig plena, tot es repeteix igual: les titelles, els pallassos i el públic torna a cantar i ballar. Al cap d'una hora s'acaba, amb tothom dret cantant i ballant el passi-ho bé, passi-ho bé...

Isabel Coma i Campmany
de la Vocalia d'Animació Infantil

18/03/01. Pallassos: Un Cas com un Cabàs

Aquesta vegada, toca actuar al de la Cia. Ínfima la Puça, que ens presenten un cas dels detectius Puço & Puço. Avui, en lloc d'una sola sessió, hem decidit de fer-ne dues. Malauradament, per causes alienes a la direcció, no sortim anunciats als diaris i això ens priva d'obtenir el públic habitual, en total han passat pels Lluïsos unes tres-centes persones, que han gaudit d'un espectacle impressionant, quina combinació d'imatges i só més atüidora, realment l'Óscar i en Joan ens llueixen de valent. Com sempre, agraïm la col·laboració

tant esmerada de Xavier, Toni, Francesc, Ricard i Jesús.

Pere Solé i Serra

24/03/01. III Concurs de Dibuix amb Tèmperes

Als volts de les cinc de la tarda del dissabte vint-i-quatre, ens disposem a celebrar el tercer concurs de dibuix. Aquest any, a part dels premis habituals, hem premiat un dels dibuixos per ser la portada d'aquest BUTLLETÍ amb motiu dels cent trenta-cinc anys de vida d'aquesta casa. En total teniem quinze nens i nenes que oscil·laven d'un a deu anys, inscrits en tres categories.

Els membres del jurat, Josep González, Santiago i Lino Lainez, professionals del pinzell tots ells, se les hagueren magres per decidir quines entre totes les obres d'art premiaven.

Després de molt deliberar, optarem atorgar com a guanyadors: Meritxell Caparrós, de la categoria 1 a 2 anys; Clara Solé, de la de 3 a 5 anys, i Mar Alonso, de la de 7 a 10 anys. Entre tots els dibuixos, sortí elegit com a portada d'aquest BUTLLETÍ com podeu veure, el de la Clara Solé. Enhorabona a totes les premiades i a la

resta de concursants per aquestes petites obres d'art que hem exposat al vestibul de la casa.

Acabades les pintures, ens disposarem a deixar les empremtes dels novells pintors, en un mural preparat curosament per la Mercè i la Núria.

I dedicat al Cristian, un altre èxit clamorós que la nostra innata modèstia ens obliga a minimitzar.

Pere Solé i Serra
Vocal
d'Animació Infantil

Concurs de dibuix. Els germanets Miró reben el premi.
Foto Pere Solé.

Un manifest

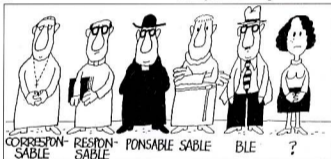
Manifest del Col·lectiu de Dones en l'Església amb motiu del 25 de març del 2001, dia mundial de pregària per a l'ordenació de les dones.

Hem vingut a manifestar-nos davant de la catedral de Barcelona, seu emblemàtica de l'Església, per dir:

Que nosaltres, que som dones, també som església, però el poder de l'església no ens vol reconèixer com a persones amb totes les capacitats i tots els drets.

continuem invisibles en la litúrgia, perquè les dones no podem ser, segons la llei de l'Església: "icones del rostre de Crist". (Inter Insignores 1978.)

És l'hora d'una gran revisió. Revisió dels textos. Revisió de les idees que encara es transmeten sobre les dones i que afavoreixen la violència contra elles. Revisió de comportaments clericals acostumats a imposar la seva llei. Revisió del llenguatge. Revisió del masculisme imperant en l'Església.

Que la jerarquia reserva per a nosaltres els llocs de servei: la salut, la caritat, la catequesi, etc., que per a Jesucrist són els primers llocs, perquè són de dedicació al proïsme, nosaltres sols els podem fer sota la supervisió d'un eclesialstic.

Que les dones soles no podem decidir res dins l'església on la nostra paraula no es coneix perquè no és escoltada.

Que aquesta església que exalta la maternitat ens vols subjectes als marits.

Que encara que som les més semblants a Maria, present a tots els altars,

Si Déu ens ha fet a la seva imatge i ens estima com a filles, ¿per què l'església ens discrimina i ens té per "les diferents" en raó del sexe?

No podem consentir que, usant nom de Déu en va, se'ns continui mantenint alienes al camí de l'església en el món, sinó que volem participar, com a membres de ple dret del Poble de Déu, en la construcció d'una nova església, misericordiosa, acollidora de totes les persones, que respecti i animi la llibertat, i que, por sobre de lleis i tradicions fetes pels homes, estimi, tal com ens va aconsellar Jesús.

Col·lectiu de Dones de l'Església

Adéu, Martinet!

Un altre estimat amic que ens ha deixat. En MARTÍ TORNÉ i SABADELL, en Martinet, ens ha deixat després de llarga malaltia, amb diferents estades a l'hospital de Can Ruti, on lliurà la seva ànima al Senyor el passat dia 9 de març.

Era de família molt modesta. Vivien al carrer de Lisboa, i és possible

que fos gràcies al seu veïnatge amb la família Amor que, molt jovenet encara, juntament amb la seva germana gran, la Ramona, establís contacte amb els Lluïsos.

I, perdona, estimat amic, si em sembla oportuna l'avinentesa per a dedicar unes ratlles a la teva germana, un noià excel·lent, una noià modèlica, perquè en quedem molt pocs, poquíssims, que puguem recordar-la amb suficiència. Ella s'integrà plenament a la Parròquia i als Lluïsos. El desembre del 1927 actuà a *La Ventafocs*, debut del quadre escènic femení. Però, malauradament, el 1929 emmalaltí greument i la seva mort fou tan edificant, tan feliç, que semblava que ja veiés el Cel els seus darrers instants. Es digué, jo no ho puc pas assegurar, que les seves darreres paraules foren: "Que és bonic!"

Tu eres bastant més jove i als Llu-

ïsos passares per l'aspirantat, però et vas fent gran, fins que et quedés plenament integrat a l'entitat en fer-te càrrec del Cafè. Aleshores els Lluïsos són ben bé casa teva, ja que passes a viure-hi en companyia de la teva mare i el germà petit, en Frederic. Per cert que durant la bogeria del 1936, en ser assaltada l'entitat, hi hagué di-

Fa uns vint anys. En Martinet i la Quimeta, amb una de les nétes. Eren temps feliços...

ficultats per treure'n la teva mare que estava malalta i que fou acollida a la casa del costat, pels bons amics de Can Caparrada. Acabada la guerra, et reintegres al Cafè, fins que, passats uns anys, tu sabràs per quins motius, traspasses la feina a l'amic Ramon Ballester.

La teva gran afecció, no hi ha pas dubte, era la música. Cantares com a tenor a l'Orfeó Montserratí del mestre Roma i al de l'Àngel Colomer, i ajudares a copiar les partitelles per a les diferents cordes. També interven-

guerres en la il·lustració musical de *La Passió*. Estudiaries piano i el tocares en algunes representacions de teatre i també per a l'Esbart Folkloric. I la teva afeció, la teva gosadia, era tan gran que fins i tot t'atrevides a fer la competència als Verdi, Puccini i Cia., compositant dues òperes bufes: *Carni a la Griel-la* i *Il Traidore Maledetto*, que foren exitosament representades al nostre escenari.

Esporàdicament feies teatre. Com a paper més important interpretares el Rovelló dels *Pastorets* el gener del 1933, fent parella amb mi, que era el Lluquet. També actuares d'apuntador.

I ara, estimat amic, he de confessar que et trobo a faltar. Quasi diàriament ens veïem en el tros que va de Chapí a casa teva, i recordàvem, sempre amb bon humor, els fets i miracles que visquérem junts als Lluïsos d'Horta en temps llunyans. Laboralment, havíem treballat junts dels 1940 al 1947.

Amic: segur que t'has reunit amb la teva esposa tan estimada, junt amb qui sofríres el calvari dels seus darrers anys. Descansa en pau, amic.

Pere Solé

I... adéu, Quimeta!

Qui m'ho havia de dir, volguda Quimeta? Qui m'havia de dir que, preparat ja el recordatori per l'amic Martinet, sobtadament la mort truqués a casa nostra i escollís la QUIMETA GALLEMÍ i COT, la meva estimadíssima esposa amb qui he conviscut quasi 65 anys, els dos sols, sempre amb absoluta harmonia ajudant-nos l'un a l'altre, estimant-nos cada dia més, compartint penes i alegries.

Nasqueres el 20 de setembre del 1912, al Torrent d'en Mariner. Tu has estat sempre molt treballadora. Petita encara, feies les feines de la casa i tot sovint et perdies l'escola per tenir cura de la teva àvia cega. I a la tarda anaves a aprendre de cosir.

De soltera, filla de Maria, totes les festes passaves la safata de l'associació, rengle per rengle de les cadires de boga. Eres solista del cor parroquial, d'aquell magnífic cor parroquial que va durar tants anys i del qual ara ja només deu quedar la teva gran amiga Maria Ribó. (Ja em perdonarà, si és que en queda alguna altra que jo no puc recordar.) Mossèn Miquel Pujol et tenia en gran estima. Canta-

res de soprano a l'Orfeó Montserratí, de soltera amb el mestre Roma, solista el dia de l'estrena, i de casada ho feres amb l'Àngel Colomer.

L'any 1924, als teus 12 anys, formaves en la preparació d'un esbart que dirigiria el prestigiós folklorista Aureli Campmany, però que no va arribar a bon fi. No actuares mai al teatre, però fores la que portares el pes en la confecció de l'actual teló.

Ens casàrem el 2 de juliol del 1936 i aviat se'ns acabà la felicitat. Setze dies després, la revolució, els incendis, la guerra, la denúncia, la detenció, els registres, la fugida i 20 mesos de separació, durant els quals anaves a cosir per les cases per guanyar-te el menjar de cada dia, fins que vas posar taller a casa i tenies moltes noies a cosir. L'alegria del meu retorn... Però aviat emmalalteix la teva mare que ens deixa el 1943 i, un any després, ho fa el teu pare. Tots dos tenien cinquanta i pocs anys. El 1940 ens atrevim a posar una botiga de merceria i confecció al carrer Chapí, on ara hi ha el supermercat. Hi treballaves de valent, però amb il·lusió,

darrera el taulell, fins el 1978. Allò era com una sucursal dels Lluïsos. Al balcó del pis s'hi anunciaven amb una pissarra els diferents actes de la Casa, i, a baix, a la botiga, s'hi venien les entrades amb anticipació i era punt de reunió de la gent important de l'entitat, i s'hi havia pres més d'un acord.

Les alegries solen ser curtes, les penes solen ser llargues. Un mal dia les

alegries s'acaben del tot. T'has passat més de cinc mesos tot el dia asseguda en un silló, sempre el mateix, perquè les cames no t'aguantaven; quasi no hi veies, quasi no hi senties, el teu cervell tan aviat hi era com no hi era. Cada dia estaves més trista perquè no podies fer res i t'adonaves de la feina que donaves. Els diumenges acostàvem el silló fins prop del televisor perquè hi poguessis seguir la santa missa. Després, la germana Maria del Carme o bé jo mateix, et portàvem Nostre Senyor. Passaves unes hores felices que a mi m'omplien de satisfacció.

Semblava que en aquest estat podies passar molt de temps encara, però, inesperadament, el dia 23 de març t'agreujares sobtadament i a les nou del vespre et lliuraves al Senyor i acabaves els teus dies a casa nostra, a la nostra llar, tal com tu sempre havies desitjat.

Tu ets al Cel, ja ho sé; qui en pot dubtar? Però en aquest niu, el nostre niu, on hem viscut solets durant 65 anys, sense que cap vespre ens descuïdíssim de resar el rosari..., quin buit hi has deixat, Quimona! Ara estic sol,

Juliol del 1986.

La Quimeta i en Pere celebren les noces d'or.

ja no et tinc, però quan la meua mirada es fixa en el silló on et veia tot el dia i ara és buit, reacciono i no ploro, perquè em dic: "Tu ets al Cel, tu ets feliç. I si tu ets al Cel, si tu ets feliç..., què més puc desitjar?; per què haig de plorar?"

Jo aguanto encara, però no trigarem a reunir-nos, Quima meua; no ploro quan miro el teu silló desert..., però sí que ho estic fent quan escric aquestes ratlles.

Prega per mi i per tots els qui t'han volgut. Adéu, reina meua...; adéu, Quimeta...; adéu, esposa... Fins aviat!...

El teu PERE

Pere, pots comptar amb els teus amics. Sempre som al teu costat, en la tristesa de la pèrdua de la Quimeta i en la gran alegria de la seva entrada al Cel.

Els teus exemples han traçat un camí d'amistat i d'amor. No et mancarà la nostra ajuda i la nostra pregària.

Joan Homar i Toboso

Soci núm. 71, nascut el 21 de desembre de 1954

En Joan és fill d'Horta, del carrer Salses. La seva infantesa va transcórrer jugant i fruit del barri, aprofitant el pati del Cau i tots els racons dels Lluïsos, fins que un dia el destí el porta cap al passeig de Maragall, al punt on hi ha el bar Puerto Rico, i s'hi "enganxa" per sempre (estem parlant una mica metafòricament)

Joan = El bar Puerto Rico era molt concorregut per jovent i jo hi anava sovint. Un bon dia, la casualitat em va dur a llogar un pis a sobre mateix del bar i hi vaig viure una temporada juntament amb un amic que venia per aquí als Lluïsos. Anys més tard, quan decideixo aparellar-me i formar una família vaig poder comprar-ne un a la mateixa escala, i encara hi estem vivint.

Dora = *Si aquest amic venia pels Lluïsos vol dir que tu també hi venies. Què hi fèieu?*

Joan = En Ramon Amill, el meu amic, fill de la Conca de Barberà, li interessava incorporar-se en el món del teatre. Algú li va donar la meua adreça i jo el vaig introduir en el moviment teatral d'aquell moment, un grup que dirigia en Santi Maldonado i que els agradava fer teatre avantguardista. Em sembla que en aquella època era president en Josep Urdeix i hi havien diversos grups: per un costat l'Armand Calafell dirigia el teatre tradicional i en Pep Montanyés muntava i dirigia les obres més noves en el nostre país: "La Fira de la Mort", "Oratori per un Home sobre la Terra"... Sé que el meu germà Lluís hi estava molt ficat. Jo ja feia temps que me n'havia desprès.

Dora = *Tu eres un bon actor, també, sobretot en els assajos. El dia de*

l'obra sempre afluiuaves, però...

Joan = Els nervis em jugaven males passades. Per això ho vaig deixar. Patia massa. En canvi el meu germà creixia i creixia.

Dora = *Deixem el teu germà, de moment, i parlem de tu.*

Joan = De ben jovenet vaig formar part del grup de futbol sala del qual era entrenador en Quim Terrats (aquí tens una foto històrica). També feia comèdia juntament amb els meus amics Montse Toboso, Montse Cabau, Nuri Solé, Ramon Roca, Neus Garriga, Alicia Serra, en Vila, en Fàbregas, el meu germà Lluís i algú altre (segurament que me'n deixo algun, em sap greu). Era un grup que més o menys, manegava en Jordi Fàbregas. Com que jo sempre he estat molt anàrquic i no m'agrada que em manin, aviat me'n vaig desprendre per anar al meu aire. Més endavant vaig prendre part en la formació d'un altre grup de gent dels Lluïsos, un grup de caire cultural que anomenàrem CINC que vol dir Centre d'Intercanvi Cultural. Continuava essent l'època del president Josep Urdeix. Vam organitzar una colla de "setmanes culturals" i passaren a fer xerrades una colla de professors d'Universitat i personatges intel·lectuals ben populars, com per exemple l'escriptor Lluís Racionero i un professor de Ciències Polítiques de la Universitat Americana, de qui ara no em surt el nom. El professor Jaume Llibre ens parlava de física. També vam fer venir la Companyia Elèctrica Dharma que ens va fer un concert que ens va costar unes quinze o setze mil pessetes. Els conferencians, normalment no cobraven ni cinc. Venien per simpatia,

perquè era gent inquieta i se solidaritzava amb nosaltres. Tots érem gent d'idees "progres".

Dora = *Recordes qui eren els components d'aquest grup?*

Joan = A veure... En Jaume Trilla, en Manuel Adelantado, la Montserrat Aragall i Torres, en Lluís Adell, la Marta Portillo...

Dora = *Vas anar a la Universitat de Bellaterra a estudiar, què?*

Joan = Història i geografia. Ara sóc professor. Quan anava a Bellaterra amb el meu cotxe, solien acompanyar-me la Nuri Solé i la Neus Garriga que estudiaven psicologia. Ara també en són professores, suposo.

Dora = *Et vas saltar la "milli"...*

Joan = Que va! Vaig passar catorze mesos com a soldat. En aquells moments ens enviaven lluny de la teva regió. Em va per a protegir-nos del fred. Avui, precisament, dia 21, és sant Isuart, que ve a ser el mateix que Isart, o sia que avui és el seu sant.

Dora = *Per molts anys! I tornant a parlar de la teva feina. Dius que fas de professor...*

Joan = Sí. Estic a la Zona Franca en un institut ensenyant història i geografia a nois i noies de quinze a divuit anys.

Dora = *Són bons estudiants?*

Joan = Hi ha el grup de gent inquieta i interessada, però, en general, no tenen gaire interès, sobretot en història. En aquesta edat aprenen per obligació. No els interessen les arrels del seu poble. La geografia ja és més agradable. Potser és que tots plegats, tenen la vida massa còmoda. No tenen inquietuds. Tot se'ls dona fet, no els cal lluitar per res...

Dora = *I vosaltres, pare, mare i fills, com us ho munteu tot això d'aprendre*

Any 1970. Garcia, Casanoves, Terrats, Tito, Homar, Agustí, Lluís, Roca i Piñol.

tocar anar a Segòvia. Em va servir per conèixer una mica les terres castellanes de León, Segòvia i Valladolid. En realitat, m'ho vaig passar força bé. Cada dos per tres era a Horta. Va ser precisament en aquestes anades i vingudes que vaig conèixer la Rosa, la meua parella, la mare dels meus fills. Ella venia pels Lluisos amb la seva colla i jo la vaig començar a tractar i, mira...

Dora = *Us aparellàreu i vas trobar de nou el piset del passeig de Maragall, sobre el bar Puerto Rico, oi?*

Joan = Sí. I ara he de treballar per mantenir bé la meua família. Tenim dos fills de vuit i cinc anys, que es diuen Agil i Isart.

Dora = *No són pas uns noms corrents, aquests.*

Joan = Són germànics. Agil significa l'Espasa del Guerrero i Isart és el Guardià del Gel. Com que va néixer a l'agost, ens va semblar un nom adient

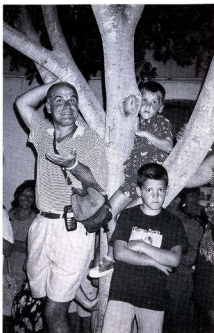
de viure?

Joan = De moment, amb els nens tan petits, n'hi ha prou amb l'escola, les festes del barri, les reunions familiars (tenen cosins a dojo!) i anar amb nosaltres al cinema, a una audició musical, a una peça de teatre... Com que estem lluny dels Lluïsos i tenen diferents nuclis d'amics i els pares podem dedicar-los-hi tot el nostre temps lliure, fem vida familiar. Avui dia hi ha tantes ofertes que no estem lligats enlloc. No obstant això, jo no

penso deslligar-me dels Lluïsos, encara que no hi vingui gaire, potser perquè no hi trobo el nucli dels meus antics companys, però no vull perdre el contacte del tot. Qui sap com serà el demà!

Dora = *Per què no ens expliques alguna vivència, alguna anècdota de la teva infantesa i aquesta Casa?*

Joan = Recordo que sempre sortia en els Pastorets. Un any vaig representar sis o set papers diferents: el pare d'en Martinet, al pròleg; el sacerdot que casava Josep i Maria, un personatge de les fúries de l'infern, un pastor, un altre i un altre...

Joan, Agil i Isart.

de fa quatre dies. Ja he remarcat que avui dia hi ha tantes "ofertes", que la gent tria aquelles que el motiven i li interessen. Si arriben a poder fer "colla" s'hi queden.

Dora = *Desitgem que no s'acabin les bones "ofertes" i que per molts anys els Lluïsos pugui ser punt de trobada de les noves generacions com ho ha estat per a nosaltres, per als nostres pares i per als avis. (Quan ens fem vells ens agrada més la història, i anar a la "recerca dels temps perduts"...)* És senyal de bona salut, arribar a vells!

Dora Serra

El tragaluz

d'Antonio Buero Vallejo

Assolir nous reptes i superar-se és sens dubte una feina difícil i plena d'entrebancs, però això no és motiu per no intentar-ho.

L'obra que vàrem representar els dies 24 i 25 de març de 2001 a casa nostra, al Centre Parroquial d'Horta, fou una prova per a tots: actors i públic.

Després d'unes quantes comèdies com *Perruqueria de senyores*, *Ens ha caigut la sogra*, *Catalans a la romana* o *Crim qua-li-fi-cat*, teníem ganes de fer un drama. *El tragaluz*, d'Antonio Buero Vallejo, que morí l'any passat, ha estat l'escollida per satisfer aquest desig.

Dos investigadors del futur ens mostren la tràgica història d'una família que, com tantes altres, va patir les conseqüències d'una guerra civil inútil, i que va deixar més víctimes que no ens pensem.

La mort, l'avarícia, l'emboiment, la

por, la supervivència, l'oblit o la venjança, són alguns dels aspectes i sentiments que es posen de manifest en aquest peça.

Si hem estat capaços de provocar una llàgrima, una reflexió o, simplement, fer passar una bona estona, ens donem per satisfets.

Gràcies (ara ens dirigim directament al públic) per la vostra assistència. Sense vosaltres la nostra tasca no tindria cap sentit.

**Grup de Teatre L'Auca
CPH Lluïsos d'Horta**

He vist aquesta colla de novells actors i actrius que, dirigits per José Luis López, s'han esforçat a donar vida als difícils personatges ideats per Buero Vallejo.

Es diuen (per ordre d'aparició): Esther Sala, José Álvarez, Marta López, Josep Royuela, César Nistal, Xavier Sala, Ilda Iñigo, E. Santa Isabel i Jaime Sacasa.

M'han agradat força. Es prenen seriosament la seva tasca i saben connectar amb el públic. L'enhorabona!

D.S.S.

El grup d'escacs Peona i Peó

En Pep Melendres és el responsable d'aquesta secció on es mouen una trentena de nois i noies, aprenent a jugar escacs els uns, a practicar i competir els altres i a estar preparats tots plegats per a participar en campionats locals, provincials o estatals. Tres dies a la setmana es reuneixen a la sala Polivalent, normalment, i practiquen el seu esport preferit: els escacs. Cada diumenge al matí tenen les seves competicions.

Col·laboren en les festes del barri: Festa Major i festes de sant Lluís organitzant Simultànies, Escacs Gegants, Partides Vivents, etc. Cada any, per la festa de la Dona organitzen als Lluïsos una sessió de partides simultànies a càrrec de les seves Campiones. Des del 1994, cada curs fan tornejos escolars per equips del districte Horta-Guinardó.

En aquests moments participen al campionat de Catalunya per equips de totes les edats i estan molt ben clas-

sificats. Hi ha set equips a la Casa en les categories de la **A** a la **G**. Els equips líders en la seva categoria i a punt de pujar a la superior són:

El grup **A** — que passarà a 1ra provincial

El grup **B** — que passarà a 2na provincial

El grup **D** — que passarà a 3ra provincial

També participen en tornejos escolars de Barcelona. Els millors classificats passaran als tornejos de Catalunya i, després, als d'Espanya.

A continuació us fem un resum de la classificació final de l'any 2000 on es van assolir grans èxits.

Infantils femenins: Campiona de Barcelona i de Catalunya: **IRIA VELA** (13 anys).

Alevins femenins: Quarta de Catalunya: **LAURA GALLARDO** (13 anys);

Sotscampiona de Barcelona i de Catalunya, i 4a d'Espanya: **BERTA PAGÈS** (12 anys). La Berta ha estat la millor classificada d'Espanya en el campionat del món.

Grup Cadets femení: Campiona de Barcelona i de Catalunya: **MIRIAM POBLET** (16 anys).

Campiona de Barcelona i sotscampiona de Catalunya: **CLARA ORRIOLS** (16 anys).

La Clara ha quedat campiona

Equip femení sots-campió de Catalunya d'escacs

de Catalunya en l'absoluta femenina. Tant l'una com l'altra formaren part de la selecció Catalana Cadet. El grup va quedar campió d'Espanya

Equip del grup Cadets femení: Campiones de Catalunya.

Equip Cadets masculí: Tercers classificats.

Infantil masculí: Sotscampió de Catalunya; **HECTOR VELA** (10 anys).

Equip Benjami: Campió de Barcelona.

En el pròxim BUTLLETÍ (núm. 68, de juliol del 2001) us podrem donar els resultats de les competicions d'aquest curs 2001.

VOCALIA DE DONES

Dia Internacional de la Dona

Els Lluïsos d'Horta, com cada any, han participat en la festa del Dia Internacional de la Dona.

El 7 de març, 55 persones vàrem anar al Palau de la Música Catalana en visita cultural. Ens varen passar un vídeo que mostrava records del nostre país al voltant de la música i de l'art modernista; també detalls de tot l'edifici, tant de l'interior com de l'exterior i això va fer que, en veure-ho al natural, ens hi fixéssim més i gaudíssim de la meravellosa obra arquitectònica que hi ha en aquest Palau.

Seguint els actes de les celebracions del dia de la Dona, la nostra secció d'escacs "Peona i Peó", va fer una exhibició de simultànies a la plaça Eivissa, amb la participació dels assistents amb vint taulers. Dues noies jugaven contra tots: la Júlia Vela, de 14 anys, campiona infantil de Catalunya, i Berta Pagès, de 12 anys, quarta d'Espanya i millor jugadora espanyola en el campionat mundial d'enguany. L'acte va ser molt participat.

En finalitzar es van repartir refrescos i unes pastes entre tots els participants i acompanyants.

Berta Pagès i Íria Vela, jugant simultànies d'escacs a la plaça Eivissa. Foto Pep Melendres.

Josefina Valcàrcel

Horta durant el segle XX

Jaume Caminal és ja un especialista de renom en la recerca fotogràfica de "Racons d'Horta", de "Personatges d'Horta"... de tot el que fa referència al nostre barri.

La seva darrera mostra, l'exposició titulada "Transformació d'Horta durant el segle XX — De poble a barri", ha posat de manifest els canvis que hem sofert durant aquest segle que acaba de finalitzar. Una magnífica exposició que és molt visitada i lloada per tothom.

En Jaume és un pou de sorpreses i un bon artista. Que per molts anys ens pugui delectar amb les seves obres!

VISITES IMPORTANTES. El dia 14 de febrer el Centre rebé la visita de les senyores **Imma Moraleda** (Regidora del districte Horta-Guinardó), **Montserrat Soler** (consellera de Cultura) i **Montserrat López** (consellera Tècnica). Visitaren les instal·lacions de la Casa i mantingueren una conversa amb membres de la Junta, que els parlaren de realitzacions i aspiracions. La Regidora es mostrà molt receptiva i els encoratjà a continuar la tasca en benefici de l'entitat i de la barriada.

En la foto inclosa en aquesta pàgina veiem les senyores López i Soler, ateses pels senyors Caminal, Comas i Puigbò, durant la visita a l'exposició fotogràfica. (La foto fou feta per Dora Serra.)

Grup Fotogràfic d'Horta

Resultats poc brillants

Quan falten dues jornades per al final de les Lligues 2000-2001, la situació dels nostres equips és la següent:

1a Divisió Nacional: Acabarem la lliga en tercera i quarta posició del nostre grup. Si la classificació final fos 3^a, això ens donaria accés a la fase d'ascens a la Divisió d'Honor.

2a Divisió Nacional: Després de ser els últims en la primera volta del campionat, una bona reacció ens ha permès sortir de les darreres posicions i acabar sense problemes la temporada.

3a Divisió Nacional: Hem acabat a la cua del nostre grup. Per això el nostre equip baixa a la màxima categoria provincial (Categoria Preferent).

Veterans: Malgrat l'interès que hi hem posat tota la temporada, no s'ha pogut evitar el descens a 2ª Categoria.

Als campionats de Catalunya universitaris, el nostre jugador Héctor Montañana ha aconseguit la medalla

de plata en la prova de dobles.

Durant el mes de maig participarem en el campionats d'Espanya universitaris i de veterans, a Lleó i Ciudad Real, respectivament, i en els campionats de Catalunya Juvenil.

Secció de Tennis Taula

EXCURSIONISME

Excursió a Siurana i calçotada a Valls

El dissabte 17 de febrer del 2001, a dos quarts de vuit del matí, sortim amb l'autocar d'en Miquel des de davant de l'església d'Horta, cap a l'autopista fins a Reus.

Ens dirigim cap a Siurana per una carretera estreta i costaruda. És un poble de 24 habitants, del municipi de Cornudella de Montsant (Priorat).

Donem la volta pel poble. No podem visitar l'església perquè era tancada i la persona que tenia la clau estava pasturant el ramat.

Anem a veure les runes del castell de Siurana que fou habitat pels moros. Aquest va ser el seu últim baluard en terres catalanes.

Diu la llegenda que la reina móra era molt formosa. No es va voler lliurar als agressors, els cristians. Va preferir morir. Va agafar el seu cavall i va galopar fins ran de l'espadat. El cavall va agafar embranzida i va saltar al buit, deixant l'empremta de la seva peül·la marcada a la pedra de la roca. Reina móra i cavall van caure pel penya-segat i... mai més no se'n sabé res. Mai no se n'ha trobat el rastre, ni de la reina ni del cavall.

Després d'una bona passejada contemplant el magnífic panorama de muntanyes i, allà al fons, el riu Siurana fins arribar al pantà, vam marxar cap a Valls, a can Fèlix, a menjar calçots.

Vam tenir un dia esplèndid i un bon viatge.

Marta Recasens

RACONET INFANTIL

Anagrames, xarades, enigmes...

Sabeu què vol dir ANAGRAMA?

És la transposició de lletres que transformen un mot o una frase en un altre. Us donem dos exemples:

EULALIA = ALELUIA

Un altre exemple:

CLINT EASTWOOD = OLD WEST ACTION

A veure si en sabeu compondre un vialtres, d'anagrama.

Sabeu què vol dir CRIPTOGRAMA?

És escriure en caràcters secrets, per exemple fent servir números en comptes de lletres. Us en donem un a veure si el sabeu resoldre. (Solució 1, a la pàgina següent.)

1 2 3 4 5 6 7 = Nom de dona

1 2 5 7 3 2 = Objecte de viatge

7 1 4 5 4 = Nom d'home

5 5 7 3 = Aliment

6 4 3 = Part del cos

1 4 = Nota musical

6 = Consonant

Sabeu què vol dir XARADA?

És una endevinalla en què es tracta d'endevinar un mot. En cada verset et dóna una paraula que, unides, al final et donaran la solució. Us posem un exemple:

La primera és part del cos = (MÀ),
la segona és musical = (RE),
i el cor vessa d'alegria
al fer-li un bes total.
(Estem parlant de la MARE)

A veure si sabeu resoldre la Xarada següent:

La primera diu que no =
La segona és per cantar =
La tercera diu que és bo =
Però qui se la posarà?
(Solució 2, a la pàgina següent.)

Sabeu què és un ENIGMA?

És una composició verbal que oculta una informació.

El més conegut ENIGMA és el de l'Esfinx que diu:

De petit té quatre potes, de jove dues i de vell, tres. Qui és?

(Solució = L'HOMME. De primer camina arrossegant-se, després sobre les dues cames i quan és vell s'ajuda amb un bastó)

Us posem un ENIGMA, a veure si el sabeu resoldre:

Sóc gran en néixer, petit en el vigor de la meua edat i torno a ser gran en la vellesa. (Solució 3, a la pàgina següent.)

Aquí teniu uns quants LAPSUS i DUBLICACIONS DE SENTIT:

No és el mateix VI BO que BOVÍ

Ni, COS DE FADA que FA DE COS

Ni un ALL SEC que un SECALL

Ni ESTAR MORT DE PENA, que ESTAR EN PENA DE MORT

Ara el joc del Contrapet o lectura longitudinal:

No és el mateix: EL PERE LI TREIA EL NUS DEL PAP

que : EL PERE LI TREIA EL PUS DEL NAP

Ni: ME'L MENJARIA AQUEST BOLET

CRU

que : ME'L MENJARIA AQUEST CULET

BRU

Ni : COMPTE AMB LA TÓTILA DEL PILOT

que : COMPTE AMB LA TITOLA DEL POLIT

Ni : QUAN NO HI HA FORÇA MOTRIU, NO EMPENYIS

que: QUAN NO HI HA FORÇA MOTIU, NO EMPRENYIS

Solució 1 = Matilde — maleta — Emili — llet — dit — mi — D.

Solució 2 = CA MI SA.

Solució 3 = L'OMBRA QUE PROJECTA EL SOL = matí — migdia — vespre.

Carmina

EL SOCI ESCRIU

Una carta

A Loreto Mugint i Pascut. Can Natallet, Konolfingen, Suïssa.

Estimada Loreto,

T'escric des d'aquestes terres de Catalunya, on m'he establert últimament, després de llargues estades per Europa.

El viatge, ha estat llarg, pesat i atabalador amb tants controls a les duanes, que si papers per aquí, que si certificats de vacunació per allà, i a sobre cada vegada, venien uns homes vestits de blanc i ruixaven el camió amb un líquid groc i pudent, per evitar no sé què d'uns Aftosos. El camió, tot i ser nou de trinca, anava ple fins la banderola, fins i tot se'ns han colat uns il·legals durant una part del trajecte.

En fi, al cap de quaranta hores de carretera, hem arribat a la nova granja lletera. Els masovers, Sr. i Sra. Quinallet, semblen gent pacífica, no com aquell sonat de Dinamarca que només volia esqueixar-nos. Això sí, són un xic rars, no paren de queixar-se del "Misteri" — que si els xuclen la sang, que si els "postos" s'apugen — i no vegis les grolleries que arriben a dir d'un senyor que fa les coses per "esfèrics i canyetes", i per si fos poc, ara els hi ve una inspecció de "vanitat" per mirar si tenim les "esponges deformes". Noia, ja et dic jo, que aquests humans no estan gaire bé del magí.

Ai Loreto, tant que gaudim peixent pels prats Alps de Suïssa i en canvi aquí, en lloc de péixer pels prats lliurement, estem tot el dia recloses en una quadra

menjant un pinso insuls, que per cert té un gust un xic sospitós.

Al grup — ells en diuen ramat — hi ha companyes de tots colors; la majoria som lleteres; es podria dir que formem l'ONU del boví. Hi ha cosines de l'Argentina, autòctones, d'Holanda, Dinamarca, Suïssa i un parell d'angleses que no paren de tremolar i ballar; sempre he pensat que els britànics estan bojós.

Oh, Loreto, el toro, nena, quin brau! És impressionant, musculós, negre com la nit, i enorme. Té una prestància que em deixa bocabadada. És un toro com el gran Brau mana. L'única pega que té, són els aires de grandesa que gasta, tot el dia palplantat dalt del turó, quiet mirant cap al nord i sobretot callat. M'han dit que es diu Soberano, de la casa "Osborne." Per cert males llengües diuen que li agrada el mam.

Com pots veure, estimada Loreto, estic ben entretinguda en aquesta granja dels tres Porquets. (No sé pas per què aquest nom, ja que de garrins no n'he vist cap.) Diuen les més veteranes que els aftosos els han esqueixat a tots. En fi, que passis una bona Setmana Santa i records als meus cosins.

Afectuosament, la teva cosina que et mugeix:

Milka la Grisa, Granja els Tres Porquets, Rupit, Osona.

Pere Solé i Serra

Semàfor detector de faltes d'ortografia

A casa, a les golfes, hi ha de tot: mobles vells, llums empolgats... Ningú no hi ve a netejar. És una sort perquè hi he guardat durant anys el meu invent que, avui, em servirà. Es tracta d'un llapis amb un semàfor incorporat que serveix de detector de faltes d'ortografia. El vaig inventar un dia que tenia l'amor propi ben mortificat: la professora de català m'havia renyat perquè no distingia la V de la B, les H i els accents.

— Però —em va dir—, és que no et fan mal els ulls amb tantes faltes?

— No, senyoreta. A mi no em fa mal res.

Ella va entendre que li contestava malament i em va castigar a escriure cent cops "*no contestaré malament a la professora*".

Llavors em vaig proposar fer aquest detector que ara perfeccionaré perquè, si no ho recordo malament, li fallava alguna cosa. Servia per corregir les faltes. Quan la falta era molt important s'encenia el llum vermell, però, per culpa del defecte en funcionar l'alarma, rebies una enrampada que et quedava garratibat l'escriptor i tot l'entorn feia pudor de socarrim...

L'arreglaré, perquè no m'agrada que em renyin encara que ho puc suportar. Ara, no m'agradaria gens electrocutar-me per culpa d'una innocent *ve baixa*.

Montserrat Reguard

Un soci prevere un xic llunyà

El passat 2 de gener fou ordenat Prevere a Roma, en Josep Caminal i Magrans, junt amb 37 diaques més, i el dia 14 varen ésser rebuts en audiència pel Papa. (A la foto, en Josep és darrera del Sant Pare.)

Va ser entre nosaltres del 10 al 16 del mateix mes. El 13 celebrà una missa solemne a la Parròquia. També celebrà misses a Montserrat, al temple del Tibidabo i a les Monges Adoratrius del carrer Salses I, tot seguit, hagué d'incorporar-se novament a Mèxic, on ja fa uns anys que està destinat.

En Josep, soci núm. 119 dels Lluïsos d'Horta, tingué sempre gran interès per millorar les coses, tant les materials com les relacionades amb el món juvenil. Així, doncs, organitzà, dins del Club Juvenil 2002, excursions, sortides fotogràfiques i d'altres activitats adients al joves, amb molts assistents. En Cinema, organitzà les sessions matinals per a les escoles del barri, que tingueren molt d'èxit.

Quant a les millores materials dels Lluïsos, participà molt directament en la instal·lació de ventiladors i extractors a la sala d'espectacles, en la instal·lació dels llums d'emergència, focus de la sala i focus vermells per a la pantalla del cinema

en substitució de les "candilejas", que s'havien tret. També canvià el quadre elèctric d'entrada, etc.

Pel que fa al cinema, l'any 1969 s'incorporà a la secció i, al poc temps, junt amb en Josep Forn, programava sessions cinematogràfiques i en feia publicitat. Aconseguí una subvenció, amb la qual es va transformar un dels projectors —de carbons a làmpara Xenon—, cosa que millorà molt la projecció dels films en lluminositat i en no haver de canviar cada cop el rotlle de la pel·lícula.

L'any 1991 va filmar i muntar un vídeo amb tots els actes organitzats amb motiu dels 125 anys dels Lluïsos.

Encara que lluny d'aquí, des de Mèxic, segur que té presents en les seves oracions tant els Lluïsos com els que en formem part.

Gràcies a tants com en Josep, avui el Centre Parroquial d'Horta pot celebrar el seu 135è Aniversari.

CONCURS "UN RACÓ DELS LLUÏSOS"

La fotografia del BUTLLETÍ número 66 respon a l'avis de NO FUMEU del tauler que trobem a l'entrada de l'escenari.

Hi ha hagut 28 respostes encertades i una de nul·la. El premi ha correspost a **Christian Arbós Genera**.

Endevineu el "racó" que us presentem en aquest BUTLLETÍ. Poseu la resposta a les capses que trobareu a Secretaria i al Bar.

Com sempre, obsequiarem el guanyador amb un rodet fotogràfic.

